

kunde lade sig nøje med en Sikkerhedsbesætning, bestaaende udelukkende af de egentlige Besætningsstropper. Altsaa, der var Mange, og deriblandt den daværende Krigsminister, General Haffner, som havde Betænkelse ved en saadan Fæstning. Det udtalte ogsaa General Haffner under Forsvarsvæsenets Behandling i Rigsdagen, idet han sagde, at en stor Fæstning om Kjøbenhavn — hvorved han naturligvis forstod en Fæstning som den, der da var foreslaaet — vilde binde for Meget af Troppestyrtken og bringe den kommanderende General til at blive i Fæstningen istedetfor at rykke ud for at hindre et eventuelt Forsøg paa Landgang. Denne Udtalelse af General Haffner er oftere bleven benyttet i Flertallets Betænkning og benyttet i Modsetning til Krigsministeriets nuværende Standpunkt, hvilket ikke er ganske rigtig. Ligesom General Haffner mener Ministeriet, at en Fæstning af den tidligere foreslaaede Bestaafenhed binder for stor en Del af Troppestyrtken. Troen paa Nødvendigheden af Kjøbenhavns permanente Besættning — en Nødvendighed, der maaste tidligere ikke har været saa anerkjendt, især af de ældre Officerer — har nu imidlertid bundet mere og mere Terrain i Hæren, navnlig efterat man har gjort sig mere og mere klar den overordentlige Forskjel, der er mellem permanente Besættninger, saaledes som vi ikke i lange Tider have kjendt dem her i Landet, og Feltværker, saaledes som vi kjendte dem fra Dannevirke og Dybbøl. Det var jo altsaa naturligt, at man søgte at finde en Form for Besættningen, som uden at forringe dens Styrke og uden at ophøre med at væge Byen mod et Bombardement lettere lod sig forsvare af en mindre Besættning end de tidligere. Det er paa denne Maade, at det nuværende Forslag er fremkommet. Det er oprindeligt udarbejdet af Capitain Tobiesen under Ledelse af min Forgænger i Krigsministeriet, General Rauffmann. Det har senere været bearbejdet af Forskjellige og er med nogle Modifikationer og Forbedringer det, der nu foreligger. Naar jeg nu skulde omtale dette Forslags Forskjelligheder fra de tidligere forelagte, saa vil jeg først nævne Forandringen paa Nordvestfronten. Vedens tidligere den yderste Forsvarslinie gik over Højum Mølle, Thinghøi og Garderhøi,

er den nu stude betydelig ud, saaledes at et af Forterne ligger ved Lyngby Sø og to andre Vest for Gladsaxe. Derved er der rettet en Mangel, som var ved de tidligere Forslag, nemlig at den fjendtlige Cerneringslinie kunde etableres indenom Søpartiet Vest for Lyngby bestaaende af Lyngby Sø, Bagsvær Sø og Fur Sø, medens man ved at flyde Forsvaret ud, saaledes som foreslaaet i den foreliggende Besættingsplan, har gjort en saadan Cerneringslinie indenfor Søerne umulig. Cerneringslinien vil altsaa deles i to Dele, hvis Forbindelse maa søges ad Omveie udenom Fursøen. De andre Forandringer, som ere udførte, ere foretagne af den tidligere nævnte Grund, at gjøre det muligt at indskrænke Besættningen. Naar en Fæstning er sikret ved en ydre Fortlinie, saa har en saadan fine Ulemper, hvad man ogsaa i den senere Tid idelig og idelig har gjort opmærksom paa. Forter yde nemlig et godt Maal for det fjendtlige Artilleri og kunne derfor temmelig let blive usampdygtige, hvilket det er overordentligt nødvendigt at forhindre saalænge som muligt, da Forterne skulle danne de faste Støttepunkter i Terrainet indtil Kampens Slutning. Desuden mangler man i Forterne tilstrækkelig Plads til at opstille et stort Artilleri, og en Følge deraf er det, at det egentlige Artilleriforsvar for Fæstningen maa søres fra Batterier, som anlægges mellem Forterne, og som derfor ogsaa kaldes Mellembatterier. Disse Batterier ere imidlertid ikke stormfrie, og de ville altsaa kunne tages ved et dristigt Anfald fra Fjendens Side, hvem det naturligvis er meget magtpaaliggende at komme i Besiddelse af dem i en kort Tid for at ødelægge dem og for-nagle Kanonerne. Vel ere disse Batterier tilbids under Beskyttelse af Forternes Flankeskyts, men under visse Omstændigheder, saasom om Natten, i Taage osv., kan man ikke stole paa, at denne Beskyttelse er tilstrækkelig, og det er derfor nødvendigt, at de bevogtes af en stærk Infanteristyrke. Denne Tjeneste, som maa udføres Dag og Nat, er imidlertid overordentlig anstrængende for Fodfolket, og under en stærk Beleiring trækker denne Tjeneste derfor paa Fodfolket's Kræfter. Det ses altsaa, at en af Grundene, hvorfor en Fæstning, som er anlagt efter en saadan Plan, fordrer en stærk Infanteri-